

Balassagyarmati Törvényszék
2660 Balassagyarmat, Köztársaság tér 4.
...../2012/56. szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Nagy Otília (...../) jogtanácsos által képviselt Alap (.....) I. r. és.....(.....) ügyvezető által képviselt Kft. (.....) II. r. felperesnek – (.....) I. r. és dr. Csontos Réka (.....) ügyvéd által képviselt (.....) II. r. alperes ellen gazdasági társaság vezető tisztségviselői felelősségének megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék megállapítja, hogy az alperesek mint a Kft. (....., Cg.....) gazdálkodó szervezet vezetői a Kft. felszámolásának kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a Kft. társasági vagyona 23.272.337,- (Huszonhárommillió-kettőszázhetvenkettőezer-háromszázharminchét) Ft-tal csökkent.

Kötelezi a törvényszék az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I. r. felperesnek 120.000,- (Egyszázhuszezer) Ft és a II. r. felperesnek 21.000,- (Huszonegyezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni a Fővárosi Ítéltáblához, amely fellebbezést – előterjesztése esetén – a Balassagyarmati Törvényszéken írásban, 5 példányban kell benyújtani.

A felek a fellebbezési határidő eljárta előtt előterjesztett kérelmükben a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását kérelmezhetik.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére vagy összegére, a teljesítési határidőre vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a Fővárosi Ítéltábla tárgyalást tart.

I n d o k o l á s

A törvényszék az eljárás adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az I. r. felperes a Megyei Bírósághoz 2008. március 21-én érkezett kérelmében a székhelyű Kft. (Cg.....) fizetéseképtelenségének megállapítását és felszámolásának elrendelést kérte azon indokkal, hogy a Kft. 3.319.485,- Ft összegű, 2006. február 10. és 2007. augusztus 20. közötti esedékességű lejárt, nem vitatott bérleti díj tartozásait és járulékait nem fizette meg részére írásbeli felszólítása ellenére.

A Megyei Bíróság 2008. június 10-én jogerőre emelkedett Fpk. /2008/4. számú végzésével a Kft. fizetéseképtelenségét megállapította és felszámolását elrendelte. Felszámolóként a Felszámoló Kft-t rendelte ki. A felszámolási eljárás megindításának közzétételére a Közlönykiadó 2008.-i online kiadásában került sor.

A felszámolási eljárás kezdő időpontjától számított 40 napos határidőn belül hét hitelező - köztük az I. r. felperes is – jelentette be hitelezői igényét a felszámolóhoz, aki a hitelezői igényeket összesen 5.293.182,- Ft összegben nyilvántartásba vette. Az I. r. felperes nyilvántartásba vett hitelezői igénye „f” kategóriában 3.083.811,- Ft bérleti díj tartozás, „f” kategóriában 33.194,-Ft regisztrációs díj és „g” kategóriában 235.674,- Ft késedelmi kamat volt.

A Kft. „f.a.” utolsó ügyvezetője, I. r. alperes a Cstv. 31. §-ában foglalt kötelezettségeit a felszámoló felhívása ellenére nem teljesítette, az adós vonatkozásában iratanyagot, vagyont nem adott át a felszámolónak. Erre figyelemmel vele szemben a felszámoló büntető feljelentést tett a számviteli fegyelem megsértésének alapos gyanúja miatt.

A NAV Megyei Adóigazgatósága az általa lefolytatott tevékenységzáró ellenőrzés eredményeként további 16.594.868,- Ft összegben jelentett be hitelezői igényt, amit a felszámoló nyilvántartásba vett. Ezáltal a NAV Megyei Adóigazgatósága eredetileg 1.225.334,- Ft-ban bejelentett és nyilvántartásba vett hitelezői igénye 17.820.202,- Ft-ra emelkedett. Nyilvántartásba vett hitelezői igényét az Zrt. is felemelte 38.872,- Ft-tal, amit a felszámoló szintén nyilvántartásba vett.

A 40 napos határidőn túl de az akkori jogszabályok szerinti 1 éves jogvesztő határidőn belül további két hitelező jelentette be hitelezői igényét a felszámolóhoz, a Üzemeltető Kft. „v.a.” 1.260.655,- Ft és 84.790,- Ft összegben, melyeket a felszámoló szintén nyilvántartásba vett.

Az I. r. felperes és aÜzemeltető Kft. „v.a.” mint a Kft. „f.a.” adós ellen a Megyei Bíróság előtt Fpk...../2008. ügyszám alatt indult felszámolási eljárásban nyilvántartásba vett hitelezők 2009. augusztus 6-án keresetet terjesztettek elő I. r. alperessel mint a Kft. felszámolásának megindulását megelőzően volt utolsó ügyvezetőjével valamint II. r. alperessel mint a Kft. 2007. július 13-ig volt ügyvezetőjével szemben a Cstv. 33/A. §-a alapján annak megállapítása iránt, hogy a Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a Kft. hitelezői érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a társasági vagyon oly mértékben csökkent, hogy a felperesek felszámolási eljárás során nyilvántartásba vett hitelezői igényei kielégítésére nem elegendő.

A két külön ügyszámon indult pert a bíróság/2009. ügyszám alá egyesítette.

A Üzemeltető Kft. „v.a.” felperes végelszámolása megszüntetésre került, működése tovább folytatódott, neve Kft-re változott, amit a peres eljárás során okiratokkal igazolt.

Az I. r. alperes a kereseti kérelemmel szemben érdemi nyilatkozatot nem tett, a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, míg a II. r. alperes saját magával szemben a kereset elutasítását kérte.

A peres eljárás folyamatban léte idején a felszámoló 2009. július 9-én zárójelentést készített, melyben a felszámolás általános szabályok szerinti elvégzéséhez szükséges iratanyag és a felszámolási költségek fedezetére elegendő ismert vagyon hiányában a felszámolási eljárás egyszerűsített formában történő befejezését indítványozta. A felszámolási eljárás során nyilvántartásba vett hitelezői igények teljes egészében kielégítetlenül maradtak.

A Megyei Bíróság 2011. október 7-én jogerőre emelkedett Fpk.2008/22. számú záróvégzésével elrendelte a Kft. „f.a.” egyszerűsített felszámolással történő megszüntetését. A felszámoló által benyújtott zárójelentést jóváhagyta. Megállapította továbbá többek között, hogy az adós társaságnak nincs ismert vagyona, így a felszámolási költségek, a felszámolói díj és a 23.272.337,- Ft összegben nyilvántartásba vett hitelezői igények kielégítésére nincs fedezet.

A felszámolással történt megszüntetésére figyelemmel a Megyei Bíróság mint Cégbíróság 2011. október 28-i hatállyal törölte a Kft-t a cégjegyzékből.

A Törvényszék a..... Megyei Bíróság előtt/2009. ügyszámon indult és szünetelést követően2012. ügyszámon folytatódott perben az általa lefolytatott bizonyítás eredményeként 2012. május 16-án meghozott 7. számú ítéletével megállapította, hogy az alperesek mint a Kft. volt vezetői ügyvezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezzel a felperesi hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítését megghiúsították.

A törvényszék ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg személyenként az I. r. felperesnek 40.000-40.000,- Ft és a II. r. felperesnek 15.000-15.000,- Ft perköltséget.

Ítéletét a törvényszék azzal indokolta, hogy mivel a cégbíróság közlése alapján megállapítható, hogy az alperesek mint a Kft. ügyvezetői a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évből 2006-ban és 2007-ben nem tettek eleget az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségüknek, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

Ezen vélelemmel szemben az I. r. alperes semmilyen kimentési bizonyítást nem ajánlott fel, így vele szemben a vélelem alapján megállapítható volt, hogy ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el.

A II. r. alperes által felajánlott bizonyítékok értékelése körében megállapította, hogy a Kft. 2006. december 31-i mérlegadatai szerint megfelelő vagyonnal rendelkezett. A II. r. alperes a társaságtól 2007. június 13-án megvált. A Kft. I. r. alperesnek történt átadásakori köztartozása 800.000,- Ft volt, követelései és kintlévőségei azonban már nem kerültek bemutatásra, az átruházás időpontjában már nem volt a Kft-nek sem raktárkészlete, sem eszközállomány.

Mindezekből a törvényszék arra az álláspontra jutott, hogy mind az I. r. mind a II. r. alperes ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet az esedékességkor nem képes kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.

Balassagyarmati Törvényszék
...../2012/56. szám

- 4 -

Az alperesek perköltségben marasztalását a törvényszék a Pp. 78. § (1) bekezdésére alapította, megállapítva, hogy a perköltség a felperesek által lerótt kereseti illetéket és a per során felmerült egyéb költségeiket tartalmazza.

Az ítélet ellen a II. r. alperes fellebbezett.

A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla/2012/9. számú végzésével az elsőfokú ítéletet a fellebbezés korlátaira tekintet nélkül, teljes terjedelmében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb tárgyalás tartására és újabb határozat hozatalára utasította. Az I. r. felperes és a II. r. alperes jogi képviselőjével kapcsolatos másodfokú perköltségét személyenként 10.000,- Ft-ban állapította meg.

Végzését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a kereseti kérelmet az ítéletben iratellenesen rögzítette, a kereseti kérelmekről eltérő döntést hozott és az erre a jogvitára nem irányadó jogi szabályozást alkalmazta.

Végzésében az ítéltábla az új eljárásra előírta a törvényszéknek a Cstv. 33/A. §-a felszámolás kezdeményezésének időpontjában, 2008. március 21-én hatályos rendelkezéseinek az alkalmazását, a felperesek megnyilatkoztatását, hogy kereseti kérelmüket a vagyonszökkenés mértéke vonatkozásában továbbra is csupán a saját kielégítetlenül maradt igényük alapján határozzák-e meg; amennyiben a II. r. felperes azt állítja, hogy a fizetése képtelenséggel fenyegető helyzetben keletkezett a követelése, ezzel növekedett az adós passzív vagyona, igazolnia kell, hogy hitelezői követelése milyen jogcímen és milyen esedékességgel merült fel.

A/2012. új ügyszámra iktatott eljárásban a törvényszéknek az ítéltábla fenti végzésében foglaltak szerinti felhívására a felperesek az általuk megállapítani kért vagyonszökkenés mértékét a Kft. „f.a.” felszámolása során meghozott záróvégzésben megjelölt összes, kielégítetlenül maradt hitelezői igény összegében, 23.272.337,- Ft-ban jelölték meg.

A II. r. felperes csatolta a Kft. „f.a.” adós felszámolásában bejelentett hitelezői igénye alapját képező, a jogelődjé, a Kft. és az adós között 2006. szeptember 6-án kiállítási stand bérlete vonatkozásában létrejött megállapodást és a Kft. által 2006. szeptember 8-i fizetési határidejével 2006. évi BNV kiállítás Stand bérleti díj, standépítési költség és lakberendezők költségterítése címen bruttó 959.256,- Ft-ról aKft. mint vevő nevére kiállított számláját.

Figyelemmel arra, hogy az első I. r. felperesi számla esedékessége 2006. szeptember 20. napja volt, a fizetése képtelenséggel fenyegető helyzet beálltának időpontját a felperesek a II. r. felperes számlájának fizetési határidejére figyelemmel 2006. szeptember 8. napjában jelölték meg.

Egyebekben kereseti kérelmüket fenntartották és perköltségeikben kérték marasztalni az alpereseket.

A/2012. ügyszám alatt megismételt eljárásban az I. r. alperes a részére szabályszerűen kézbesített, a fentiek szerint módosított kereseti kérelemre sem terjesztett elő érdemi észrevételt, ellenkérelmet, a tárgyalásokon továbbra sem jelent meg szabályszerű idézés ellenére.

Balassagyarmati Törvényszék
...../2012/56. szám

- 5 -

A II. r. alperes saját magával szemben továbbra is a kereset elutasítását kérte. Ellenkérelmének indokaként arra hivatkozott, hogy a Kft. (a továbbiakban: a Kft.) 2006. december 31-i adóbevallása szerint még jelentős vagyonnal – eszközzel, árukészlettel és pénzállománnyal – rendelkezett ahhoz, hogy a felperesek követelését fedezze, ami álláspontja szerint azt bizonyítja, hogy a felperesi számlák esedékességekor, azaz sem 2006. szeptember 8-án, sem 2006. szeptember 20-án nem volt fizetéseképtelen helyzetben. Álláspontja szerint a fizetéseképtelenség bekövetkezte időpontjának megállapítása könyvszakértői kérdés, és nem hagyható figyelmen kívül annak vizsgálata sem, hogy a Kft. és az I. r. felperes között fennállt tartós bérleti jogviszony megszűnésekor sor került-e és hogyan a felek közötti elszámolásra, az I. r. felperes a Kft-től kapott óvadékkal és a Kft. által a bérleményben hagyott jelentős eszközökkel hogyan számolt el.

Úgy nyilatkozott, hogy a II. r. felperes által becsatolt szerződésről nem volt tudomása, a számla nem érkezett meg a Kft-hez, és teljesítésigazolás sem került kiadásra, így ezen követelést a II. r. alperes eleve vitatja. Álláspontja szerint ő az üzletrészének 2007. július 13-án történt értékesítéséig minden tőle elvárható intézkedést megtett a hitelezői igények kielégítése érdekében, és a Kft-nek nem volt olyan hitelezője, akinek követelésére a Kft. vagyona illetőleg kintlévőségei – melyek folyamatosan befolytak – ne nyújtottak volna fedezetet. Így ha a Kft-nél vagyonszerzés volt, az kizárólag az I. r. alperes magatartása következtében keletkezett. A II. r. alperes nyilatkozata szerint az ő ügyvezetése idején lejárt tartozások összege jelentéktelen volt és olyan szolgáltató cégek felé állt fenn, akiknél kisebb tartozások vonatkozásában kisebb késések nem okoztak problémát. Előadása szerint neki a 2006. december 31-i mérleg szerinti vagyon sorsáról nincs tudomása. Álláspontja szerint a Kft-nek az I. r. felperes felé fennállt bérleti díj tartozása tekintetében az I. r. felperessel 2006. november 30-án kötött részletfizetési megállapodás, valamint az, hogy az I. r. felperes még 2007-ben is számlázott a Kft-nek, azt igazolják, hogy az I. r. felperes még bízott a megtérülésben, azaz a Kft. nem volt fizetéseképtelen, ugyanis ellenkező esetben az I. r. felperes – ha megfelelő gondossággal jár el és ellenőrzi a Kft. mint bérlő fizetőképességét - nem biztosított volna részletfizetést, illetőleg korábban megindította volna a Kft-vel szemben a felszámolási eljárást.

Ellenkérelmének indokaként a II. r. alperes hivatkozott arra is, hogy a 2006. év vonatkozásában a beszámolót 2007. május 31-ig kellett volna benyújtani, melyet ha benyújtott volna, a cégbíróság azt csak néhány hónap múlva, kb. 2007. augusztusára tette volna közzé, akkor pedig már nem a II. r., hanem az I. r. alperes volt a Kft. ügyvezetője. Erre figyelemmel nem állapítható meg a 2006. évre vonatkozó beszámoló közzétételének II. r. alperes általi elmulasztása és a hitelezői érdekek sérelme között az okozati összefüggés. Egyébként pedig ha a 2006. év vonatkozásában elkészült volna és közzétételre került volna a beszámoló, abban is ugyanaz szerepelt volna, mint a 2006. december 31-i adóbevallásban, melyből megállapíthatóan a Kft. nem volt fizetéseképtelen.

A II. r. alperes vitatta az alperesek egyetemleges felelőssége megállapíthatóságát is a közös károkozás lehetőségnek hiányára hivatkozással, mivel az ügyvezetői tisztséget az I. r. alperessel nem egyszerre, hanem egymást követően töltötték be.

Az I. r. felperes csatolta a Kft-vel kötött bérleti szerződése 2007. június 30. napjára történt felmondását tartalmazó, a Kft-nek megküldött, 2007. május 23-án

Balassagyarmati Törvényszék
...../2012/56. szám

- 6 -

kelt levelét, mely szerint a szerződés felmondására a 2007. május 23-ig lejárt 3.022.822,- Ft bérleti díj tartozás miatt került sor. A Kft-nek az általa az I. r. felperestől bérelt helyiségben maradt beépített eszközei vonatkozásában a bérleti szerződés B. rész 1.11. pontjában foglaltakra hivatkozott, mely szerint a bérlő által beépített, az állag sérelme nélkül el nem távolítható épületelemek, berendezések, tárgyak a szerződés megszűnésekor a bérlő tulajdonává válnak minden ellenszolgáltatás nélkül.

Az I.r. felperes úgy nyilatkozott, hogy nyilvántartásaiban a Kft-től átvett óvadékot nem talált, miként a tőle a Kft. által bérelt ingatlanban a Kft. által elhelyezett ingóságok nyomát sem találta. Előadta továbbá, hogy gyakorlata az, hogy amennyiben bérleti díj tartozás áll fenn, akkor elsődlegesen a megfizetett óvadékot számítja bele a tartozásba és csak ezt követi a fizetési felszólítás majd a szerződés felmondása. A könyvelését és nyilvántartását átnézve pedig nem talált óvadék fizetésére vonatkozó iratot a Kft. vonatkozásában, ami azt igazolja, hogy az nem került megfizetésre.

A Cstv. 31. § (1) bekezdésének a Kft. felszámolásának kezdeményezése és elrendelésének közzététele időpontjában is hatályban volt, a jelen eljárásra alkalmazandó rendelkezései szerint a hitelező vagy a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól (6. § (1) bek.) annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el (ideértve a környezeti terhek rendezését is), és ezáltal a társasági vagyon a keresetben meghatározott mértékben csökkent. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges.

A (2) bekezdés értelmében mentesül a felelősség alól az (1) bekezdésben említett vezető, ha bizonyítja, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében. Amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően nem tett eleget az adós éves beszámolója (összevont – konszolidált – éves beszámolója) külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezni kell.

A Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A Kft. felszámolásának kezdő időpontja 2008. július 10. A II. r. alperes 2005. március 7-től 2007. június 13-ig, az I. r. alperes pedig 2007. június 13-tól a Kft. felszámolással történt megszüntetéséig volt a Kft. ügyvezetője. A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének fent írt rendelkezései alapján a törvényszék a 2005. július 10. és 2008. július 10. közötti időszakot vizsgálta elsődlegesen

abból a szempontból, hogy ezen időszak alatt mikor következett be a Kft. vonatkozásában a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, megállapítható-e vagyonszőkkenés és milyen mértékben.

Balassagyarmati Törvényszék
...../2012/56. szám

- 7 -

A 2006. és 2007. év vonatkozásában nem teljesült az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettség. A Kft. vonatkozásában utolsó ügyvezetője, az I. r. alperes nem adott át iratanyagot a felszámolónak, és iratanyagot a felszámoló által az I. r. alperessel szemben tett büntető feljelentés alapján lefolytatott eljárás során sem sikerült fellelni. A nyomozás során az I. r. alperes megtagadta a vallomástételt. A 2007. évtől adóbevallás sem került a Kft. vonatkozásában benyújtásra.

Az I. r. alperes a jelen perben kitűzött egyetlen tárgyaláson sem jelent meg szabályszerű idézés ellenére, és írásbeli beadványt sem terjesztett elő. Így a peres eljárás során tőle sem származott az adós iratainak hollétére, vagyonának alakulására vonatkozó információ.

A Kft. 2006. december 31-i adóbevallása (melynek attól függetlenül, hogy a 2006. évre vonatkozó éves beszámoló nem került benyújtásra, közzétételre és az eljárás során sem került fellelésre, a 2006. évi mérlegadatokon kellett alapulnia) szerint ezen időpontban eszközei a következők voltak: immateriális javak 975 eFt, tárgyi eszközök 1.366 eFt, készletek 7.938 eFt, követelések 3.155 eFt, pénzeszközök 4.443 eFt, azaz az eszközei értéke összesen 17.679 eFt volt. Ezzel szemben rövid lejáratú kötelezettségei összege 14.431 eFt, passzív időbeli elhatárolásai összege pedig 193 eFt volt. Vagyonának összege – eszközeinek és követeléseinek különbözete – ekkor 3.073.000,- Ft volt.

A törvényszék megítélése szerint az ekkor fennálló pozitív vagyona, a rövid lejáratú kötelezettségek összegére valamint azzal szemben a rendelkezésre álló pénzeszközök összegére, pénzzé tehető készletek értékére, továbbá arra figyelemmel, hogy a Kft-nek ezen időpontban jelentős összegű követelése is volt, melynek befolyásával számolhatott, 2006. december 31-én még nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben.

Ebből kifolyólag a felperesek első lejárt számlái esedékességének időpontja, 2006. szeptembere sem tekinthető a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet beállta időpontjának.

Az eljárás során a II. r. alperes is megindokolta az I. r. felperes felé a teljesítés elmaradását, nevezetesen azzal, hogy folyamatos vitáik voltak a bérleti díjban foglalt üzemeltetési díj és marketing hozzájárulás viselését illetően, ezért aKft. az ezen költségeket is magában foglaló bérleti díjat visszatartotta.

A 2007. június 13-án kelt üzletrész átruházási szerződéssel a Kft. addigi tulajdonosai – II. r. alperes, addigi ügyvezető és – a tulajdonukat képező 1.400.000,- és 1.600.000,- Ft névértékű üzletrészeit 47.000,- és 53.000,- Ft-ért eladták I. r. alperesnek, aki azt tőlük megvásárolta. Az adásvétel időpontjára mérleg nem készült. A szerződésben rögzítésre kerültek többek között a következők: A Kft. jelenleg fizetőképes. Az adóbevallások szerinti kötelezettségeit a 2006. évben teljesítette, és 2007-ben is teljesültek ezek a kötelezettségek. Adó- és tb-tartozása kb. összesen nyolcszázezer forint. Követelése és kintlévősége a jegyzőkönyvben is rögzítettek szerint áll fenn. Folyószámlahitele nincs, raktárkészlete, eszközállománya a jegyzőkönyvben is rögzítetten nincsen. A vonatkozó iratokat a vevő külön megállapodás szerint veszi át, amely megállapodás tényét a szerződő felek a jelen megállapodás aláírásával is kifejezetten elismerik. A mai napon nem kerül átadásra a könyvelés anyaga, de harminc napon belül igen.

A Kft-nek 2007. június 13-án, az üzletrészek értékesítésének, a korábbi ügyvezető lemondásának és az új ügyvezető megválasztásának, a társasági szerződés szükséges módosítása elfogadásának tárgyában az eladók és a vevő jelenlétében megtartott taggyűléséről

Balassagyarmati Törvényszék
...../2012/56. szám

- 8 -

készült jegyzőkönyvben pedig többek között a következők kerültek rögzítésre: A cég tevékenysége az utóbbi időben megtorpant, ugyanis az erős alulárazott termékekkel megjelenő konkurencia a forgalmat visszavetette. Összevetve ezt a fennálló bérleti díj fizetési kötelezettségekkel, a jelenlegi tulajdonosi struktúra nem tudja a rentábilis működést biztosítani. A társaság jelenlegi tagjai részletesen beszámolnak a társaság számviteli adatairól, kintlévőségeiről és tartozásairól. Az erre vonatkozó valamennyi dokumentum, mérleg, egyszerűsített beszámoló, eszköz-forrásoldal alátámasztására szolgáló dokumentumok, bankszámlakivonatok, egyezőval a könyvelés minden fellelhető dokumentuma a mai napon nem kerül átadásra az új tagnak. Az új tag a könyvelési anyag átvételének idejében történt megállapodás tényét jelen jegyzőkönyv aláírásával elismeri és nyugtázza. A cég jelenlegi tagjai egyöntetűen nyilatkozzák, hogy a cég jelenleg fizetőképessé. Az iratok átadásának ideje vonatkozásában a szerződésben rögzített 30 napos határidőnél pontosabb időpont a jegyzőkönyvben nem került rögzítésre.

A Kft. 2007. június 13-án történt eladásakori vagyona vonatkozásában rendelkezésre álló fenti információkat a 2006. december 31-i mérleghez kapcsolódó adatokba behelyettesítve megállapítható, hogy eszközállománya nincs, készlete nincs, követeléseinek összege nem került megjelölésre, ezzel szemben fennálló adó- és tb-tartozása 800.000,- Ft.

A törvényszék a felszámolótól és a NAV Nógrád Megyei Adóigazgatóságától beszerzett, az iratokhoz 25. és 37. sorszám alatt iktatott hitelezői követelés kimutatásokból megállapította, hogy a felszámolási eljárás során bejelentett és nyilvántartásba vett hitelezői igények közül a hitelezők által 2007. június 13. előtti teljesítési határidővel közel hatmillió forint összegű hitelezői igény került bejelentésre és a felszámoló által nyilvántartásba vételre a felperesek hitelezői igényével együtt.

A Kft. ezen időpontban meglévő vagyona vonatkozásában csak az adásvételi szerződés és a taggyűlési jegyzőkönyv áll rendelkezésre, melyekben foglalt adatok alapján az állapítható meg, hogy a Kft. ezen időpontban a mindösszesen 100.000,- Ft vételáron értékesített üzletrészen túl semmilyen egyéb vagyonnal nem rendelkezett.

Nem tudta a törvényszék a II. r. alperes javára figyelembe venni azon állítását, miszerint az adós Kft-nek berendezései, felszerelései, készletei maradtak az I. r. felperestől bérelt ingatlanban, és a szerződés szerinti óvadék is megfizetésre került a Kft. által bankgarancia formájában, figyelemmel arra, hogy a bérleti szerződés „A” részének 14.4. pontja szerint az üzlet profilnak megfelelő működéséhez szükséges belső kialakítása a bérlő kötelezettsége volt a saját költségére, a „B” rész 1.11 pontja értelmében a bérlő által a bérleménybe beépített, az állag sérelme nélkül el nem távolítható épületelemek, berendezések és tárgyak ellenszolgáltatás nélkül a bérbeadó tulajdonává váltak, figyelemmel arra is, hogy a bérleti szerződés az I. r. felperes mint bérbeadó által 2007. június 30. napjára lejárt bérleti díj meg nem fizetése miatt került felmondásra, azt pedig, hogy a Kft-nek pontosan milyen – egyébként a II. r. alperes által meg sem nevezett - az állag sérelme nélkül elmozdítható ingóságai maradtak, illetőleg egyáltalán maradtak-e az ingatlanban, milyen mennyiségben és milyen értékben, a II. r. alperes az I. r. felperes tagadásával szemben - miszerint a bérelt ingatlanban a Kft. által elhelyezett ingóságok nyomát sem találta - nem bizonyította. Ennek igazolására tanúvallomása, miszerint minden, ami volt, az üzletben

maradt, vagy a varrodában lehettek az aktuális megrendelések, bár emlékezete szerint az eladáskor folyó megrendelésük nem volt, nem alkalmas. Nem nyert bizonyítást az óvadék Kft. általi Balassagyarmati Törvényszék/2012/56. szám

- 9 -

megfizetése vagy helyette bankgarancia I. r. felperes általi lehívása sem, azonban annak összege a szerződés szerint forintba vetítve a szerződéskötéskor 917.994,- Ft volt, amely összegnek a Kft. I. r. felperes felé fennállt bérleti díj tartozásába történt beszámítása esetén is a tartozás több mint kétharmad része továbbra is fennmaradt volna.

Alaptalanul vitatta a II. r. alperes a II. r. felperes által becsatolt, a követelése alapjául szolgáló szerződést és számlát is, ugyanis a szerződésről is megállapíthatóan azt a Kft. részéről tag írta alá, amit tanúvallomásával is megerősített, előadva, hogy a számlát is megkapta a Kft., de annak ellenértékét tudomása szerint nem fizette meg.

A fentiek alapján a törvényszék megállapította, hogy annak ellenére, hogy az adásvételi szerződésben és a taggyűlési jegyzőkönyvben ennek az ellenkezője került rögzítésre – ami semmilyen okirattal nem került alátámasztásra – a Kft. az értékesítés időpontjában, 2007. június 13-án már fizetéseképtelen volt. A II.r. alperesi hivatkozással szemben nem alkalmas az ellenkezőjének igazolására az, hogy a felperes még ezt követően biztosított a Kft. részére a tartozása megfizetésére részletfizetési kedvezményt, illetőleg még ezt követően is számlázott a Kft-nek.

Hogy 2006. december 31. és 2007. június 13. között pontosan mikor vált fizetéseképtelenné a Kft., illetőleg hogy az ezen időpontot logikailag nyilvánvalóan megelőző fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet pontosan mikor állt elő, az adós iratanyagának teljes hiánya miatt nem állapítható meg.

Tény, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet 2007. június 13. előtt, azaz a II. r. alperes ügyvezetőségének ideje alatt bekövetkezett, 2007. június 13-ra a fizetéseképtelenség is bekövetkezett és a Kft. ezt követően egészen a felszámolás kezdő időpontjáig fizetéseképtelen volt, amit az igazol, hogy tartozásai (a vele szemben a felszámolási eljárás során bejelentett és a felszámoló által nyilvántartásba vett hitelezői igények) összege 23.272.337,- Ft-ra emelkedett.

Mindezekre figyelemmel a törvényszék az adós Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének beállta utáni vagyonsökkenése összegét a felperesi kérelemmel egyezően a felszámolási eljárás során nyilvántartásba vett hitelezői igények összegében állapította meg.

Az adós iratainak hiánya miatt az nem állapítható meg, hogy a vagyonsökkenés mértékéből pontosan mennyi esett a 2007. június 13. előtti és utáni időszakra.

Az irathiany azonban kizárólag az alpereseknek róható fel. Az üzletrész adásvételekor írásban is rögzítettek szerint a könyvelési iratok az adásvételkor nem kerültek átadásra az I. r. alperesnek. A II. r. alperes személyesen úgy nyilatkozott, hogy az iratátadás pár nap múlva megtörtént, ő adta át személyesen az iratokat annak, aki azokért I. r. alperes képviselőjében elment, de ezen személyt nem tudta megnevezni, és előadása szerint az átadás-átvételtől készült jegyzőkönyv már nincs meg.

A II. r. alperes által tanúként meghallgatni kért úgy nyilatkozott, hogy az adásvételkor csak a társasági szerződést és a cégkivonatát adták át az I. r. alperesnek, a többi iratot, a könyvelőnél lévő könyvelési iratokat pedig úgy beszélték meg, hogy a könyvelő,küldi meg postán az I. r. alperesnek, ami tudomása szerint meg is történt, emlékezete szerint őt..... telefonon így tájékoztatta.

A szintén a II. r. alperes indítványára tanúként meghallgatott, aki az értékesítésig a Kft. könyvelését végezte, azt adta elő, hogy 2007. május 31-ét megelőzően

elvitték tőle a Kft. iratait azzal, hogy a Kft-t értékesíteni fogják, ezért arról nincs tudomása, hogy az értékesítéskor a könyveléshez szükséges iratok kinek a birtokában voltak, átadásra kerültek-e az új tulajdonosnak, ha igen, ki által, mikor és milyen körülmények között.

Az ezen eltérő nyilatkozatokra valamint arra tekintettel, hogy a Kft. vonatkozásában az I. r. alperes semmilyen iratot nem adott át a felszámolónak és az I. r. alperesnél az ellene folyamatban volt nyomozás során sem sikerült iratot fellelni, a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a II. r. alperesnek nem sikerült hitelt érdemlően bizonyítania azon állítását, hogy a Kft. könyveléshez szükséges iratai az adásvételkor vagy azt követően bármikor átadásra kerültek az I. r. alperes részére. Ezért az irathány nem értékelhető kizárólag az I. r. alperes terhére.

Figyelemmel arra, hogy a II. r. alperes a 2006. és az I. r. alperes a 2007. év vonatkozásában nem tett eleget az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, mindkettőjük vonatkozásában fennáll a Cstv. 31. § (1) bekezdésében írt hitelezői érdeksérelem (2) bekezdés második mondata szerinti vélelme.

Pusztán az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettség határidőre (a tárgyévet követő május 31-ig) történő benyújtása kötelezettségének az elmulasztása maga után vonja a vélelem beálltát, ezért megállapíthatósága szempontjából a II. r. alperes előadásával szemben nem bír jelentőséggel az, hogy amennyiben a 2006. év vonatkozásában a beszámolót 2007. május 31-ig benyújtotta volna, azt a cégbíróság a tulajdonos- és ügyvezető változás időpontját megelőzően már úgysem tette volna közzé, ugyanígy nem bír jelentőséggel az sem, hogy a 2006. évre vonatkozó beszámolóban is ugyanaz szerepelt volna, mint a 2006. december 31. napjával benyújtott adóbevallásban.

A fentiek szerint a vélelem miatt a Cstv. 31/A. § (2) bekezdésének első monda alapján az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a Kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtették a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében. A törvényszék tájékoztatta az alpereseket ezen bizonyítási kötelezettségükről.

A fentebb írtakból megállapítható, hogy a Kft. tartozásai a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének 2006. december 31. és 2007. június 13. napja közé tehető időpontjától folyamatosan növekedtek, azaz hitelezőinek vesztesége folyamatosan emelkedett.

Az I. r. alperes a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását egyetlen alkalommal sem mentette ki és egyetlen írásbeli ellenkérelmet, beadványt sem terjesztett elő. A törvényszék következményekre történt tájékoztatása ellenére meg sem kísérelte bizonyítani, hogy a Kft. általa 2007. július 13-án történt megvásárlását követően az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

A II. r. alperes az adós Kft. 2006. december 31. és 2006. június 13. közötti tevékenysége illetőleg saját ügyvezetői tevékenysége vonatkozásában úgy nyilatkozott, hogy a tevékenységi körében működött tovább, azaz lakberendezési tanácsadással, kivitelezéssel, katalógus alapján

bútor értékesítéssel és az ezekkel kapcsolatos szolgáltatások nyújtásával foglalkozott, a megrendelése folyamatosak voltak, csak azzal volt probléma, hogy a bútorokat pár héttel korábban meg kellett rendelnie, ki kellett fizetnie és a vételár csak a vevőknek történő leszállítást követően folyt be, de nem volt a Kft.-nek olyan hitelezője, akinek követelésére a cég vagyona és folyamatosan befolyó kintlévőségei ne nyújtottak volna fedezetet. Az ügyvezetősége idején lejárt tartozások összege jelentéktelen volt és olyan szolgáltatók felé állt fenn, akiknek kisebb összegű követeléseik kis késéssel történő kiegyenlítése nem okozott problémát. tanúvallomása szerint is a 2006. december 31. és 2006. június 13. közötti időszakban ugyanúgy folyt a Kft. tevékenysége, mint korábban. Nem emlékszik arra, hogy ezen időszokban a Kft. milyen konkrét szerződéseket kötött, azonban emlékezete szerint a szokásoson felül kötelezettségeket nem vállalt.

A fentebb írtak szerint az eljárás során a felszámolótól és a NAV Megyei Adóigazgatóságától beszerzett tájékoztatásokból megállapíthatóan 2007. június 13-ára a Kft.-nek csak a felszámolás során bejelentkezett hitelezők követelése alapján csaknem hatmillió forint összegű lejárt tartozása volt, amivel szemben ezen időpontra tárgyi eszköze, készlete, pénzeszköze nem maradt – a II. r. alperes ezek sorsáról nem tudott nyilatkozni - követeléseinek összege pedig irathiany miatt tisztázatlan.

A 2007. június 13-i taggyűlési jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a forgalom visszaesett, a rentábilis működés nem biztosítható.

A hitelezők elsődleges érdeke nem lehet más, mint hogy lejárt követeléseik minél hamarabb megtérüljenek.

Erre figyelemmel pedig a fenti vagyoni helyzetben a törvényszék álláspontja szerint nem a veszteséges működés folytatása, hanem a működés befejezése és a pénzeszközök elégtelensége esetén a készletek, tárgyi eszközök értékesítése és a hitelezői igényeknek az abból származó bevételből történő kielégítése szolgálta volna a hitelezők érdekét.

A hitelezői érdekekkel ellentétes magatartás állapítható meg a II. r. alperes részéről a vonatkozásban is, hogy Kft. 2006. december 31-i adóbevallása szerinti pozitív vagyona 2007. június 13-ra negatívvá vált, tekintettel arra, hogy a 2006. december 31-én még megvolt tárgyi eszközök, készletek, követelések, pénzeszközök vonatkozásában nem tudta igazolni, de mégcsak elmondani sem, hogy azok hová lettek, mire kerültek felhasználásra. Ugyanígy a hitelezői érdekekkel ellentétben állt részéről az is, hogy a Kft. értékesítése alkalmával nem adta át a könyveléshez szükséges iratokat az I. r. alperesnek mint új tulajdonosnak és új ügyvezetőnek.

A fentiekre tekintettel a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a II. r. alperes nem bizonyította, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztétől az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

A fentiekre tekintettel a törvényszék az alperesek felelősségét a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján megállapította. Felelősségük ezen bekezdés utolsó mondatának ekkénti rendelkezése alapján egyetemes, a törvényszék megítélése szerint attól függetlenül, hogy nem egyszerre,

hanem időben egymás után töltötték be az adósnál az ügyvezetői tisztséget. Az iratok teljes hiánya miatt egyébként sem lenne megállapítható, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után történt vagyonsökkenésből mennyi esett a II. r. és mennyi az I. r. alperes ügyvezetői tisztsége idejére. Az iratok hiánya pedig egyértelműen az alperesek terhére róható, ezért ebből hátrány a felpereseket nem érheti. Az alperesek egymás közti jogviszonyára tartozó kérdés, hogy egymás között milyen arányban terheli őket a hitelezői követelésekért a helytállási kötelezettség.

A törvényszék a II. r. alperes álláspontja ellenére mellőzte a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet illetőleg a fizetéseképtelenség bekövetkeztének időpontja és a vagyonsökkenés mértéke megállapítása céljából az igazságügyi könyvszakértői bizonyítást, tekintettel arra, hogy a könyvszakértő csak az adós könyvelési iratainak felülvizsgálata alapján adhatott volna szakvéleményt, erre pedig az alpereseknek felróható teljes irathiány miatt nem volt lehetőség.

A törvényszék a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alpereseket a felperesek perköltségének megfizetésére, mely a II. r. felperes vonatkozásában az általa lerótt eljárási illetéket foglalja magában. Ezt meghaladó perköltséget a törvényszék a II. r. felperes javára nem állapított meg, mert nem jogi képviselővel járt el, a tárgyalásokon nem jelent meg, az eljárással kapcsolatosan felmerült illeték-költségén túl más költséget nem igazolt.

Az I. r. felperes részére fizetendő perköltség az általa megfizetett 21.000,- eljárási illetéket, a javára a Fővárosi Ítéltábla/2012/9. számú végzésével megállapított 10.000,- Ft fellebbezési perköltséget (jogtanácsosi munkadíjat), valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM sz. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú eljárás vonatkozásában 89.000,- Ft jogtanácsosi munkadíjat foglal magában, figyelemmel arra, hogy az I. r. felperes képviseletében eljár jogtanácsos a perben 10 tárgyaláson vett részt 17 megkezdett óra időtartamban és 9 oldal terjedelemben nyújtott be érdemi írásbeli beadványt.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén, 234. § (1) és (2) bekezdésén és 256/A. §-án alapul.

Balassagyarmat, 2014. január 22.

dr. Nádai Mónika sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó